

Pfv.IV.21.776/2015/12.szám

A Kúria a dr. Vígh Dániel ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Leitli Norbert ügyvéd által képviselt alperes ellen a Fővárosi Törvényszéken 38.P.20.919/2011. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.21.427/2014/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 66. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati és az alperes által Pfv.5. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán, tárgyaláson meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 (huszonötezer) forint + áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes pártfogó ügyvédi díját 97 %-ban az állam, 3 %-ban az alperes viseli.

A le nem rótt 420.000 (négy százhuszezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli, míg a le nem rótt 35.000 (harmincötezer) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak külön felhívás megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás értelmében a peres felek a 2000-es évektől kezdődően siklóernyőztek, ennek kapcsán regisztrált felhasználói voltak a .. weboldalon kialakított fórumnak, amely kifejezetten a siklóernyőzéssel kapcsolatban állók, illetve az aziránt érdeklődők által látogatott szakportál volt. Az

alperes ezen a fórumon 2007. január 27-én „...” felhasználó névvel az alábbi bejegyzést tette: Kedves .. ... Csak hogy legyen miért engem is feljelenteni 2X is és lásd, hogy nem tudsz megfélemlíteni: Menj a jó bűdös k..va anyádba, te hajatlan, agyatlan, fontoskodó vén k..va. Kedves Mindenki. Sajnos már betelt a pohár a Yoda-val, hihetetlen, hogy feléledt a hosszú hallgatás után". 2007. április 13-án a perbeli fórumon fellelhető valamennyi, a felperessel kapcsolatos hozzászólást töröltek. A perbeli fórumon lefolytatott hozzászólás sorozat 84 oldalnyi terjedelemben az .. honlapon ezt követően ismét fellelhető volt.

A felperes keresetében 21 különböző jogsértést talált beazonosíthatónak, ezek vonatkozásában kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez, becsület védelméhez, valamint az egészséghez való személyiségi jogát. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el őt a további jogsértésektől, valamint kötelezze az alperest megfelelő írásbeli elégtétel adására, valamint kötelezze az alperest 4.200.000 forint nem vagyoni kár és törvényes mértékű kamatai megfizetésére. Keresetének indokolásában előadta, hogy az alperes szóbeli atrocitásokkal és internetes bejegyzésekkel egyaránt sértette felsorolt személyiségi jogait.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes által előadottak döntő többsége még csak beazonosításra sem alkalmas, azok érdemi tárgyalásra alkalmatlanok. A per tárgyává tett internetes bejegyzések kapcsán az alperes azt állította, hogy azok nem tőle származnak. A felperes kárigényei kapcsán előadta, hogy a felperes sem azt, hogy hátrányai származtak volna, sem pedig a hátrány kapcsán keletkezett kár összegszerűségét nem igazolta. Az alperes szerint a felperes jóhírneve már csak azért sem sérülhetett, mert az adott felperesnek az adott közösségben eleve súlyosan negatív volt a megítélése.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének kis részben adott helyt. Megállapította, hogy az alperes 2007. január 27-én gyakorolt és a .. oldalon megjelent, a felperest gyalázó bejegyzésével megsértette a felperes becsületét. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adjon elégtételt a felperesnek oly módon, hogy magánlevélben a 2007. január 27-én 16 óra 3 perckor tett bejegyzésben rögzített becsületsértésért elnézést kér. Kötelezte a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 forint nem vagyoni kártérítést. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása rögzítette, hogy a felperes döntő többségében nem tudta konkrétan meghatározni az őt ért sérelmeket, az általa állított jogsértések döntő hányadában nem

tudta megjelölni a konkrétan sérelmezett alperesi magatartást. A felperes tehát nemcsak, hogy nem bizonyította, de még csak határozottan elő sem adta, hogy az alperes mely magatartásával sértette személyhez fűződő jogait. Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel azt tudta megállapítani, hogy az alperes által állított 2002. május végi időpontban a starthelyen kialakult szóváltást 2003 májusára nézve az Eger Kupán történtek tekintetében előadottakat, a 2007. január 27-i fórumbejegyzést, valamint a 2012. február 4-én és 2012. március 20-án a büntetőügyek tárgyalásai során az alperes által előadott nyilatkozatok tekintetében, valamint az adott fórumbejegyzések és az azokra adott felperesi válaszok .. segítségével történt archiválása és nyilvánossá tétele képezheti konkrétan a vizsgálat tárgyát.

Összességében az eljáró bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a 2007. január 27-i fórumbejegyzésen kívül az alperes részéről olyan magatartást a felperes nem tudott bizonyítani, amely személyiségi jogát megsértette volna. A kihallgatott tanúk vallomásait a bíróság nem látta önellentmondásosnak, azok a felperes állításainak bizonyítására nem voltak alkalmasak. Az .. fórum vonatkozásában a megkeresések nem vezettek eredményre, nem volt igazolható az, hogy mikor és ki töltötte fel újból a tartalmakat. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes azt sem tudta igazolni, hogy a büntető tárgyalásokat megelőzően az alperes őt szidalmazta volna, miként azt sem, hogy a starthelyen megtörtént volna a felperest sértő szóbeli atrocitás, illetve hogy az alperes lett volna az, aki egy dögöt akasztott a felperes által használt gépjárműhöz.

A 2007. január 27-i fórumbejegyzés kapcsán a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy nagy valószínűséggel az ominózus bejegyzés az alperestől származhatott, miután az ő fórumozó nevét használták. Nem merült fel arra nézve adat, hogy bárki visszaélt volna a felperes internetes nevével. A kérdéses bejegyzés kapcsán az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem lehet jóhírnév-sértésről beszélni, miután tényállítás ebben nem fogalmazódott meg, ezért a becsület megsértését állapította meg a kifejtett vélemény kifejezés módja indokolatlanul bántó jellege miatt.

Az elsőfokú bíróság a megállapított jogsértés objektív jogkövetkezményeként az alperest elégtétel adására kötelezte, továbbá 20.000 forint nem vagyoni kártérítést állapított meg a felperes javára. Az összecszerűség tekintetében kifejtette: az elsőfokú bíróság szerint a felperes érdemben nem kötötte konkrét alperesi magatartáshoz az állított hátrányait, a felperes által becsatolt orvosi vélemény a magas vérnyomás és magas pulzusszám tekintetében a folyamatban lévő perekre nézve tesz megállapítást.

Nem bizonyította a bíróság szerint a felperes azt sem, hogy az alperestől fenyegetéseket kapott volna. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság csak minimális összegű nem vagyoni kártérítést talált megítélhetőnek a felperes javára.

Az alperes és a felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a nem vagyoni kártérítés összegét 200.000 forintra felemelte, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet a felperest kötelezte részperköltség megfizetésére az alperes javára, továbbá rendelkezett az illeték viseléséről.

A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokat okszerűen értékelte és helytállóan állapította meg, hogy a 2007. január 27-i alperesi fórumbejegyzés nem tartalmazott tényállítást, sem tényállításra alapozott értékítéletet, ezért jóhírnév megsértése megállapítására nem volt mód, ugyanakkor az alperes által tett bejegyzés kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, durván lealacsonyító volt, ezzel pedig az alperes megsértette a felperes becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát. A jogerős ítélet értelmében az alperes nem hivatkozhat arra, hogy a sérelmezett bejegyzés az interneten meg sem jelent volna, illetve azt sem bizonyította, hogy saját felhasználó neve alatt más személy tette volna a bejegyzést. A jogerős ítélet indokolása is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem igazolta, hogy az alperes a büntetőeljárás során a tárgyalásokat megelőzően őt becsmérelte volna, miként azt sem, hogy a siklóernyős indítóhelyen hasonló tartalmú megjegyzéseket tett volna, illetve hogy dögöt akasztott volna a felperes járművéhez. Kiemelte azt is, hogy az .. fórum üzemeltetőjének megkeresése az alperesre nézve nem járt volna terhelő eredménnyel.

A másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegének felemelését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított mértékű nem vagyoni kártérítés túlzottan alacsony a jogsértés tárgyi súlyához képest, továbbá megállapította, hogy nem hanyagolható el az a körülmény sem, hogy az alperes az internet nyilvánossága előtt követte el a jogsértést. A jogerős ítélet indokolása szerint az összeg felemelésénél a másodfokú bíróság figyelemmel volt az összecszerűség tekintetében kialakult bírói gyakorlatra és arra is, hogy a felperes keresete döntő részben elutasításra került.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel, az alperes pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel élt. A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek való teljes helytadást, vagyis kérte az általa előadott jogsértések bírósági megállapítását, kérte az abbahagyásra kötelezést, a további jogsértéstől való eltiltást,

elégtételadást, továbbá 4,2 millió forint nem vagyoni kártérítésre tartott igényt. Ez utóbbit oly módon kalkulálta, hogy általa állítottan bekövetkezett 21 jogsértés mindegyike után részére 200.000 forint nem vagyoni kártérítés jár. Előadta, hogy bizonyítási kötelezettségének azért nem tudott eleget tenni, mert az eljáró bíróságok őt ebben érdemben megakadályozták és ebből következően téves tényállást állapítottak meg és abból téves következtetéseket vontak le. A felperes előadta, hogy a bizonyítási eljárás annak befejezése előtt került berekesztésre, kifogásolta azt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás befejezéséről nem hozott külön végzést. A felperes álláspontja szerint valamennyi kifogásolt tényállítást az alperes tette és ő volt az, aki a korábban már törölt hozzászólásokat ismételten hozzáférhetővé tette. Álláspontja szerint az alperes tulajdonképpen elismerte a jogsértéseket azzal, hogy azokat önmaga is kommentelte, illetve hogy a büntetőeljárás során a neve alatt tett bejegyzésekért elnézést kért, azok kapcsán sajnálkozását fejezte ki. A felperes másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett kérte az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását további bizonyítás előírása mellett.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését. Álláspontja szerint az egyetlen megállapított jogsértés vonatkozásában a felperes nem bizonyította, hogy azt az alperes írta volna, az alperes nem tett a jogsértést elismerő nyilatkozatot. Bocsánatkérését annak fényében kell értékelni, hogy az adott büntetőeljárásnak ő nem volt lényeges szereplője, abból mielőbb szabadulni igyekezett. Az alperes arra az esetre, ha az egyetlen jogsértést a Kúria is megállapíthatónak találná, kérte a nem vagyoni kártérítés mértékének az elsőfokú bíróság által megállapított összegre való leszállítását. Előadta: a felperes személyének megítélése az adott közösségben a kérdéses bejegyzéstől függetlenül is általánosan negatív volt, az adott bejegyzés a felperesről alkotott képet érdemben nem befolyásolta.

A felülvizsgálati kérelem, illetve a csatlakozó felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Az állandó bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, azaz a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése

alapozhat meg (BH 1999.44. jogeset, BH 2013.119. jogeset.)

A jogsértések állított időpontjára figyelemmel a jelen ügyben a régi Ptk. (1959. évi IV. törvény) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. Ezen jogok a törvény védelme alatt állnak. A 76. § értelmében a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése. A 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A 84. § (1) bekezdés e) pontja szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset összes körülményeihez képest kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint. A 355. § (1) bekezdése szerint a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni. A (4) bekezdés szerint kártérítés címén, a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A (3) bekezdés szerint a bíróság a kártérítés vagy egyéb követelés összegét, ha a szakértői vélemény vagy más bizonyíték alapján meg nem állapítható, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg.

A Kúria szerint a jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a felperes döntő részben nem tudta meghatározni pontosan a sérelmezett magatartásokat, illetve az alperes tagadásával szemben

nem tudta bizonyítani, hogy azokat az alperes tanúsította volna - noha ebben a körben a bizonyítás őt terhelte. Az első fokon eljáró bíróság nem követett el eljárási szabálysértést, amikor a tárgyalást szabályszerűen berekesztette és az ítélet kihirdetésére új határnapot tűzött ki. Megalapozott mérlegeléssel döntött úgy, hogy a felperes által felajánlott további bizonyítástól érdemi eredmény nem várható. A bíróságnak nem kellett külön végzést hoznia arról, hogy a tanúbizonyítást befejezettnek tekintí.

A felperes valóban nem tudta bizonyítani, hogy más nevek alatt az alperes tette volna a további gyalázkodó bejegyzéseket, szóbeli atrocitások alperes általi elkövetése sem nyert bizonyítást. A megállapított jogsértés valóban nem volt tényállítás, így a jóhírnév megsértése megállapítását a jogerős ítélet is megalapozottan mellőzte. A megállapított jogsértés kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó véleménynyilvánítás volt a társadalmi közfelfogásnak is megfelelően. Az egyetlen megállapítható jogsértés nem volt alkalmas arra, hogy azzal okozati összefüggésben a felperes egészségi állapotának megromlása megállapítható legyen.

A mérlegeléssel megállapított 200.000 forint nem vagyoni kártérítés mértéke nem volt megalapozatlan, a Kúria szerint összhangban állt a jogsértés tárgyi súlyával és az összecszerűség tekintetében kialakult bírói gyakorlattal.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme sem alapos. A jogerős ítélet megalapozott mérlegeléssel, jogsértés nélkül, helytállóan állapította meg azt, hogy az ominózus bejegyzés nagy valószínűséggel az alperestől származott, semmilyen adat, tény, körülmény nem merült fel arra nézve, hogy az alperes internetes nevével tudatosan visszaélve valaki, egy ismeretlen személy gyalázta volna a felperes személyét. Azt is megalapozottan állapította meg a jogerős ítélet: mérlegelendő körülmény az, hogy a büntetőeljárásban az alperes a neve alatt megjelentek kapcsán bocsánatot kért a felperestől. Ezt közokiratban tette, amit nem lehet súlytalannak tekinteni azzal, hogy az alperes úgymond csak szabadulni akart a büntetőeljárástól. A korábbiak szerint a 200.000 forintos nem vagyoni kártérítés megítélése megalapozott volt, így annak leszállítására sem volt lehetőség.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati eljárásban nagyjából a felperes lett pervesztes, ezért a Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte perköltség megfizetésére az alperes javára. Erre a felperes költségmentessége nem terjed ki. Az alperesi képviselő munkadíja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes költségmentessége

folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. Az eredménytelenül csatlakozó felülvizsgálati kérelmet benyújtó alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (3) bekezdése alapján megállapított mértékű illetéket köteles fizetni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2016. március 2.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AM

írnok